

MUMS GIMÉ IŠGANYTOJAS! DŽIAUKIMĖS !!!

LIETUVA

NR. 52 (1117) S. PAULO — BRASIL — 1969 M. GRUODZIO — DEZEMBRO 24 D. — XXI META

Kas atsitiko per praeitus 1969 metus

SAUSIS

Praėjusių metų pradžia JAV piliečiams buvo tarsi nuolatinė šventė. Aplėkę keilolika kartų aplink mėnulį, trys astronautai šventė savo kelionės triumfą, 84 Pueblo jūrininkai paleisti iš nelaisvės, grįžo iš Šiaurės Korėjos, o Alaskoje dirbą geologai patvirtino, kad ten yra milžiniški naftos šaltiniai. Be to, iškilminga Niksono inauguracija sukėlė vilčių naujų kelių ieškotojams.

Tačiau tos ilgos šventės metu du skaudūs faktai priminė gyvenimo tikrovę. Keršdami už teroro aktą Atėnų erodrome, žydai sunaikino 13 Libano lėktuvų, o protestuodamas prieš rusų invaziją, Pragoje susidegino studentas Jan Palach. Taigi, politinių problemų apstu. Libano respublikos laimei sutaužyti lėktuvai dalinai priklausė prancūzų ir JAV bendrovei ir buvo apdrausti Anglijos žydų.

VASARIS

Ir vasario mėnuo matė du liūdnius įvykius: rako vyriausybė pakorė 14 šnipų, tarp kurių 9 buvo žydai, o nežino mi teroristai nušovė Mozambiko partizanų vadą E. Modlanę. Baigiantis vasariui pakriko ilgametė Pakistano prezidento Ayub Kahn valdžia. Matydamas, kad prarado tau tiečių pasitikėjimą, jis nutarė atsistatydinti.

KOVAS

Kovo viduryje Vakarų Vokietija išsirinko naują prezidentą, socialistą Gustavą Heinemann, rusai ir kilai susišaudė prie Ussuri upės, o Golda Meier tapo Izraelio premjeru. Ši gabi Ukrainoje gimusi ir JAV užaugusi moteris turi kietą ranką arabams ir nori tiesioginiai su jais derėtis tik tada, kai arabai pripažins Izraelį de jure. Viename arabų ir žydų susirėmime tragiškai žuvo Egipto štabo viršininkas gen. Riad. Per jo laidotuves arabų noras atsikėryti taip įkaito, kad įsiutusis minia isteriškai šaukė: «Gama! duok mums ginklų». Be Nasseris susivaldė, nes žinojo, kad 4 didžiosios valstybės jau pradėjo žydų ir arabų pokalbį. Nasseris yra nuomonės kad ilgu partizaniniu karu bus galima išsemti karinį ir eko-

nomini Izraelio pajėgumą.

Kovo mėnesio pabaigoj Budapešte įvyko varšuvos pakto dalyvių pasitarimas, kuria me rusams nepasisekė išprašyti iš satelitų, kad pasmerktų Kinijos elgesį. Jiems taip pat nepavyko įjont Rumunijos kariuomenės į Varšuvos pakto komandą, kuri yra Sovietų rankose. Rusai jautėsi taip silpni ir taip apstulbę, kad jie paliko ramybėje Čekoslovakiją ir pradėjo gerintis JAV, duodami suprasti, kad po kokių 6 mėnesių galėtų įvykti viršūnių — Niksono ir Kosygino — pokalbis. Panašus pokalbis buvo ruošiamas ir prezidento Johnsono laikais, bet rusams išgyjavus į Čekoslovakiją prezidentas atsisakė kalbėtis.

BALANDIS

Didžiausias politinis įvykis balandžio pradžioje buvo Niksono kelionė į Europą. Ten jis aplankė Prancūziją, Angliją, Vokietiją, Belgiją, Italiją ir Vatikaną. Kad žmonės neapsiviltų, jis prisipažino, kad «ši kelionė nešriš visų problemų, kurias mes turime». Tikrai, taip ir įvyko. Nikso-

nas nuvažiavo į Europą ne rišti visų problemų, bet pasiklausyti kitų nuomonės apie esamas problemas. Jis pritarė gen. De Gaulle planui, kad 4 didžiosios valstybės pradėtų konstruktyvų pokalbį apie žydų ir arabų kiverčius. Niksonas atšildė šaltus JAV ir Prancūzijos santykius, ir laukdamas derybų su rusais, prižadėjo informuoti sąjungininkus apie jų turinį ir eigą. Jo kelionės išpūdis silpnėjęs už prezidento Kennedy.

Niksonui keliaujant po Europą, Palestinoje mirė Levi Eškol, Izraelio premieras, o Atėnuose buvęs Arabijos karalius Saud.

Pergyvenęs 7 širdies smūgius, numirė buvęs JAV prezidentas gen. Eisenhoweris. Jis padėjo atstatyti karo sugriautą Europą, sustabdė Korėjos karą ir neleido išigalėti komunistams Libane.

Liūdniausias balandžio įvykis tai Dubčeko pasitraukimas iš komunistų partijos sekretoriaus pareigų. Gustavas Husak pasuko Čekoslovakijos vairą kita kryptimi.

(Bus daugiau)

Šio Numerio Garbės Leidėjas

«AUŠROS» CHORAS

Nuoširdžiausia padėka tam lietuviškai dainai ir giesmei pasišventusiam būreliui, atsimenančiam ir lietuviškos spaudos reikalus. Ilgiausius metus Jums tvirtai gyvuoti ir dainuoti!

M. L. Administracija

SVEIKI, SULAUKE ŠV. KALĖDŲ
IR NAUJŲ METŲ

Tegul gimsta kartu su Kūdikėliu Jėzumi mūsų visų širdyse meilė, taika, ramybė! Ir daug laimės su gera sveikata visiems ir visoms «Aušros» choro Rėmėjams ir Draugams!
«Aušros» Choras

Kristaus gimimo švenčių progą naudoju su dideliu malonumu visiems lietuviams pareikšti geriausius linkėjimus.

Šio laiko kaikiurių tikinčiųjų dvasiniame sąmyšyje norisi klausti, ar Kristaus gimimo šventė visiems bus tokia prasminga, jautriai maloni kaip iki šiol. Kai audrų debesys keilioms dienoms paslepia nuo mūsų akių saulę ir žydrias erdves, atrodo, kad už debesų jų visai nebeliko. Tačiau vos debesy prakinca ar kai pakylame virš jų, vėl pamatome saulę, giedrią erdvę, tas pačias ir savo vietoje.

Mūsų Bažnyčios gyvenimo neesminiuose pasikeitimuose dalis tikinčiųjų taip pasimetė, kad ir savo kalbose ir elgesyje yra aiškiai praradę nekintančių tiesų kelią. Neseniai pasibaigusioje konferencijoje Amerikos vyskupai įvairiuose kituose kraštuose patyrusių kunigų ir pasauliečių visus kviečia susitelkimo ir maldos keliu grįžti Kristaus tikintiesiems deramam tvarkon ir ramybėn. Lietuviai galime pagrįstai džiaugtis, kad peiktinų iškrypimų doktrinoje ar elgesyje mūsų tarpe pasitaiko mažiau negu kitų tarpe. Kristus, jo žodžiai, jo malonių palikti šaltiniai ir mūsų santykiavimo su Dievu pagrindiniai būdai yra visada tie patys. Žmonės, jų nuomonės, nuotaikos yra trumpalaikiai. Jie tenesudrumščia ir tenesuklaidina mūsų protų nei širdžių. Virš visokių laiko nuotaikų, ar net ir klaidų, švėskime Kristaus gimimo šventę amžino Dievo ir amžinų jų tiesų šviesoje. Gyvu tikėjimu, pagal jį gyvenimu ir karšta malda būkime su Kristum — tiesos ir ramybės davėju.

Visiems nuoširdžiai linkiu Dievo palaima, šviesa ir paguoda gausių švenčių.

Vysk. V. Brizgys

Visiems mieliesiems Skaitytojams, pasiaukojusiems rėmėjams, Garbės Leidėjams ir Platintojams, spauštuviniukui p. Broniui Šukevičiui ir ilgamečiui laikraščio surinkėjui Algiiui Savickui.

Linkime gimusiojo V. Jėzaus gausios palaimos, stiprybės ir Kalėdų džiaugsmo!

M. L. Leidėjai Tėvai Jėzuitai

S. Paulo arkivyskupijos ir Sto. André vyskupijos lietuviams, priklausantiems asmeniškai Šv. Kazimiero parapijai, Kalėdų švenčių progą, linkime gilios širdžių ramybės nuo viso pikto apvalytose sielose, artimos visų mūsų vienybės lietuviškoje ir krikščioniškoje viens kito meilėje ir ko darnesnio bei vaisingesnio bendradarbiavimo Dievo garbei ir mūsų Tautos labui!

T. Jonas Bružikas, S. J.
Klebonas ir asistentai.

Sveikinu su šv. Kalėdų šventėmis ir Naujais 1970 metais visus S. Paulo mano pažįstamus lietuvius ir mieluosius bičiulius!

T. Jonas Giedrys, S. J.
Montevideo, Uruguay

Švento Juozapo Vyrų Brolija sveikina savo Globėją PRELATĄ PIJŲ RAGAŽINSKĄ ir jo asistentą KUN. DRĄ. ANTANĄ MILIŲ su šventomis Kalėdomis ir linki laimingų ateinančių 1970 metų.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

Mano Tėvo Eglutė

ALOYZAS BARONAS

ESTAMEL VEÍCULOS LTDA.

SERVIÇO AUTORIZADO

SVEIKINA VISUS LIETUVIUS
KALĖDU ŠVENČIŲ PROGARua Ibitirama, 1269 - Fone 63-2387
Cx. Postal 30.072 - End. Teleg. MELIUNAS - SP

broliukas sirgo, ir mama jį girdė ramunėlėm su medumi, tad jis lyg ir sveiko, bet buvo irzlus ir piktas. Tėvas negerai jautėsi taip pat, tačiau vaikščiojo ir sakėsi, kad viskas tuoj praeis ir bus gerai, kaip jau yra anksčiau buvę.

Priešais mūsų namus, arčiau mieselio centro buvo nauji paštininko namai. Jie buvo mažai už mūsų didesniais langais, ne šiaudų stogu ir lyg aukštesni. Staiga vieną vakarą mano sesutė, kur, vis piršteliu pratinusi apšalusį ledą, žiūrėjo pro langą, džiaugsmingai sušuko:

— Pas paštininką dega eglutė.

Tikrai, jų name prie lango stovėjo eglutė, ir ant jos degė gal keliolika, suprantama, vaško žvakelių, kurias vėliau užpūsdavo, kad kitą dieną vėl kuriam laikui uždegtų, nes žvakutes reikėjo taupyti. Tai buvo gal trejetą dienų prieš Kalėdas, ir daugeliui nebuvo suprantama, kam taip anksti eglutė uždegtė, bet paštininko tėvas buvo amerikonas ir jis kai ką darydavo nes taip kaip kiti. Sūnus ir mąstytojas labai klausė, nes senis, sako, dar turėjo dolerių, kuriuos jis uždirbo Pensilvanijoje po žemę, ir nuo tų žodžių mus vaikus imdavo šurpas.

Viliukas išsirangė iš lovelės ir taip pat su nuostaba žiūrėjo pro langą.

— Ramai užsidegė eglutė, — pasakė paprastai mama.

— Jiems, tur būt, už du litus iš miško parnešė Kunda, — tarė tėvas. Kunda buvo vienaakis žmogelis, pindavęs ir pardavinėdavęs buitvėms ar šienai nešti keselius.

— Aš noriu eglutės, — pradėjo ašaroti brolis.

— Nurimk, nurimk, gal mokykla suruoš per Tris Karalius, tada nueisim ir pamatyti, — sakė motina, bet Viliukas sirgo, jis buvo išbalęs, jo mėlynos akytės buvo pavandenėjusios jis buvo irzlus ir nuolat kartojo.

— Aš noriu eglutės.

— Ar ir tu nori, Pylipuk, — paklausė manęs tėvas.

— Man nesvarbu, — aš atsakiau, nors eglutės ir reikėjo, bet aš jau žinojau kas yra neturtas.

Tėvas žiūrėjo į sergantį Viliuką. Man buvo pikta dėl to kvailio brolio užsimetimo, bet mačiau, kad tėvui vaiko buvo gaila. Tėvas neturėjo pinigų, bet eglutę jis galėjo parnešti.

— Aš tau, Viliuk, parnešiu eglutę — pasakė tėvas ir pakėlė juodai dažytus kailinius,

įkišo stora, vilnone kojine apmautą koją į medinius paidais didelius batus.

— Kur tu, tėvai, pats sergi? — nustebė motina.

Aš beveik norėjau, kad tėvas eitų. Mes turėjome trejetą apdegintų žvakučių, galėjo nupirkti dar keletą, daržinėje buvo šiene pakasta kelio lika raudonpalvių, puslaukių obuoliukų, kurie ilgai išsilaikydavo šiene, jų keletą buvo galima parnešti po eglutę, turėjome spalvoto popierio ir juo galėjome apipainioti šakutes.

— Rytoj nueisi, dabar gi jau vakaras, — vėl draudė mama.

Už trejetos kilometrų nuo miestelio buvo miškas, Girele vadinamas. Vasarą ir mes ten nubėgdavome. Ten buvo eglėnėlis, ir niekas nieko nesakė, jei kokią eglutę prarėtinimui kas nors nukirsdavo.

— Žinai, kai dieną eglutę neši, tai per visus laukus matyti, — o kam to reikia, — pasakė tėvas, — o dabar, kol gerai sutems, ir parnešiu. — Jis užsidėjo šiltą kepurę ir kailinius susijuosė diržu, vėliau diržą numetė ir apsijuosė pančiu. Dar nereikėjo žiburio ir gerai mačiau kaip tėvas už pančio užsikioš kirvelį.

— Na, vaikučiai, ir parnešiu jums eglutę — pasakė jis linksmai.

— Pabū um namie, rytoj nu eitum, pats nesveikuoji, — vėl suabejojo motina, bet tėvas išėjo ir girdėjome kaip pakartotinai trinktelėjo priemenės durys.

— Eik, gulti, varė brolių lovą motina, bet jis nėjo ir šaukė:

(pabaiga 5 pusl.)

KALĖDOS PASAULIO TAUTOSE

STEFANIJA STASIENĖ,
CLEVELAND, OHIO

KALĖDOS TĒVYNĖJE

Kalėdos buvo mūsų šeimų ir didžioji susiartinimo šventė. Šalia pagarbos gimusiam Kūdikėliui, mes išgyvename šią šventę, kaip savo sąžinės perkratymo šventę.

Tai šventė, kuri mumyse sukelia gražiausius prisiminimus. Tai ir meliės šventė, kada Kūčių vakarą mums įžengus į gimtąjį namą, prisipildydavo širdys džiaugsmu. Tada, susėdus už stalo, pirmai žvaigždėi pasirodžius, visi buvome broliai ir seserys. Tad, mintimis sugrįžę į anas Kūčias, dar gyvai prisimenam kokių rūpestingumu mūsų mamytės ruošdavosi Kūčiom ir Kalėdų šventėm. Šventos plotkelės laužymas ir linkėjimai visiems sėkmės sudarė Kūčių vakarienės įtrausiajį įžangą, ir taip nesudrumstai iškilminiai ir maldinga nuotaika būdavo valgomos Kūčios. Po vakarienės iš po staltiesės būdavo traškiami šieno stagarėliai, pagal kurių ilgį kiekvienas sprendavo savo amžiaus ilgumą. Po Kūčių sekė, Bernelių Mišios, ir Kalėdų švenčių džiaugsmas spindėjo po šaltu ir žvaigždėtu dangum kiekvieno lietuvio širdyje iki pat Trijų Karalių.

Šiandien ši šventiška nuotaika tėvynėje virto akmenyne tyla, nes mūsų kraštą užgožė tauta, kuri ne tik nesupranta, kas yra Kalėdos, bet ir iš viso nežino, kas mums šventa.

Kiekviena tauta šią šventę interpretuoja savaip, labai žemiškai ir džiugiai. Ir nežiūrindamasis istorinio fakto ir tikrosios Kūdikėlio gimimo vieto-

vės, kiekviena tauta jį pasisavino, jį garbina, Jo gimimą švenčia. Štai šiaurėje jis gimsta snai-gėms krentant, pietuose po palmėmis ir t.t.

Tad bent trumpai žvilgtelėkim, kaip šią didžią šventę sutinka įvairios pasaulio tautos.

GYVULIŲ BEI PAUKŠČIŲ GLOBOJIMAS NORVEGIJOJE

Ypač gražiomis legendomis ir švelniais papročiais šios šventės perpintos skandinavų kraštuose. Norvegijoje Kalėdų šventės prasideda gruodžio 24 d. 5 val vakaro, kada sugaudožia visų bažnyčių varpai. Tai savotiška ir nepaprastai iškilminga nuotaika nuaidi Norvegijos fiorduose ir visa gamta, lyg orkestras, nuskamba nuostabi simfonija. Kalėdų rytą norvegai labai gražiai prisimena gyvulius ir ypač paukščius. Paukščiai lesinami, pastačius lauke javų pėdus, kuriuos jau rudenį tam tikslui paruošia.

ŠVEDŲ ŠVENTOJI LIUCIJA

Švedai jau gruodžio 13 skelbia artėjančias kalėdas, pagal jų legendą pasirodo šv. Liucija baltais rūbais su eglų vainiku ant galvos papuoštu septynių žvakėm. Visas šis laikotarpis perpintas gražiausiomis legendomis, kurių dauguma yra panaudotos rašytojos Selmos Lagerleef savuosiuosius raštus. Visa švedų ornamentika padaryta daugiausia iš šiaudų. Šia ornamentika pasižymi visi Skandinavijos kraštai.

Charakteringi skandinavų kalėdiniai valgiai: švedų labai mėgiamas kalėdinis kumpis, kuris kepamas keletą dienų prieš kalėdas. Jis atšaldo mas ir papuošiamas slyvomis bei obuoliais. Dainai mėgsta Kalėdoms keptą antį su kerpūtais.

VOKIEČIAI - KALĖDINĖS EGLUTĖS PIONIERIAI

Savo kalėdiniai papročiais gana artimi skandinavams yra vokiečiai, kurie žinomi, kaip kalėdinės eglutės pionieriai. Be to, jie žinomi ir kaip daugelio kalėdinių giesmių kūrėjai.

Kalėdiniai kepiniai vokiečių tautoj sudaro irgi gražią dalį šios šventės. Jų gamybon įjungtama taip pat visa šeima.

KALĖDOS PALMIŲ ŠALYSE

Iš šiaurės nusikeliaant į saulėtus šios žemės kraštus, palmių pavėsyje matome Kūdikėlį tamsiaplaukį ir linksmutį. Kalėdinės nuotaikos ten irgi džiūgaujanti, triukšmingos. Tai ypač ryšku Pietų Amerikoje ir gal labiausiai Meksikoje. Kalėdinis metas ten daugiau primena karnavalą, kur spalvingos raketos raizgo mėlyną nakties dangų, o žemėje raudonų poinsetų aplinkoj vyksta džiūgavimas ir lelavimas. Sekant legendą, ši populiarioji gėlė, kuri žinoma ir šiame krašte, yra atsiradusi stebuklingu būdu. Vargšas berniukas Pablo, norėdamas aplankyti gimusio Kristaus praktėlę vienoj kaimo bažnytelėje, bet neturėdamas krūmo atnešė jas ir padėjo prie Kūdikėlio kojų. Šios dulkinos šakelės bemataat pražydo gražiausiais raudonais žiedais, kuriuos ir pavadinome poinseta.

Švenčių proga meksikiečiai irgi prigamina daug ornamentikos, statulų bei žaislų. Ši liaudies meno šaka taip gi plačiai Meksikoje išvystyta ir savo gražiais dirbiniais labai patraukia turistų akį.

Charakteringi Kalėdų valgiai čia yra daugiausia įvairių vaisių mišrainės, ypač garsios Kūčių salotos.

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA JUATINDIBA, 20
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263*

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

Administr.: Jonas Bružikas

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 15,00 visoje P. Amerikoje GARBÉS PRENUMERATA N Cr. \$ 50 00. GARBÉS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 75,00. Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 0,30
SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 20,00 paskutiniajame N Cr. \$ 15,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 10,00
Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso savo auožiu. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Džiaugsminga Naujiena

«Štai jums skelbiu didelį Džiaugsmą, kurs bus visai tau, kad šandie jums gimė Davido mieste Išgelbėtojas, kurs yra Kristus Viešpats». (Luk. 2, 10). Taip kalbėjo angelas Betliejaus piemenims, praešdamas Kristaus gimimą.

Kiekvienas žmogus ieško džiaugsmo, kaip kad ieško laimės ir meilės. Be šių dalykų žmogaus gyvenimas nėra pilnas, o dažniausiai ir visai neįmanomas.

Nekartą ir ne vienas yra kaltinęs krikščionybę, kaip džiaugsmo paneigėją, arba bent džiaugsmo mažintoją. Visada yra lengviau kaltinti, negu teisinti. Lengviau yra griauti negu statyti. Ne čia yra vieta priekaištų atremimams. Tačiau ir priekaištai būna naudingi: jie duoda temų ir padeda užėti ant kelių.

Džiaugsmas yra labai įvairus. Žmonės džiaugiasi, kad turi ko valgyti ir apsirengti. Taip pat džiaugiamasi, kad pasiseka atlikti užsimoję darbą ir pasiekti norėtą tikslą. Yra pojūčių džiaugsmas ir yra daug gilesnis darbo ir kūrybos džiaugsmas. Šiam paskutiniajam džiaugsmui pasiekti dažnai, o gal ir visada reikia paaukoti daug pojūtinio džiaugsmo. Ar galima apkaltinti tapytoją; poeta, muziką ar architektą džiaugsmo neigimu, jei jie dėl savo kūrinį nepakamai miega, skubiai valgo ir kenčia įvairių nepriteklių?

Krikščionybė neskelbia pojūtinio džiaugsmo. Neskelbia net nei kūrybinio džiaugsmo. Tačiau abu šie džiaugsmai yra žmogiški. Krikščionybė jų neišjungia. Priešingai, krikščionybė juos gerbia ir juos įjungia. Bet ne čia yra krikščionybės esmė.

Prof. Karl Adams teigia, kad krikščionybės negalima gerai pažinti, esant šalia krikščionybės. Tuo labiau krikščionybės negalima pajusti, jei negyvenama krikščioniškai.

Krikščionybės džiaugsmas yra skirtingas nuo kitų džiaugsmų. Giliausioje savo esmėje krikščionybė yra džiaugsmo religija. Tai ne pigaus pojūčių džiaugsmo religija, net ne kilnūs kūrybinio džiaugsmo religija. Kartojų, šie džiaugsmai ne tik neišjungiami, bet jie net pašventinami.

Krikščionybės džiaugsmas yra religinės dvasios džiaugsmas. Krikščionybės džiaugsmas remiasi tikėjimu. Kitaip ir būti negalėtų, nes krikščionybės nėra vien tik tam tikra filosofinė sistema.

Krikščioniškasis džiaugsmas remiasi tiesos pažinimu ir jos realizavimu. Krikščionys tiki, kad Didžioji Tiesa prakalbėjo žmonėms, kad Tiesa prisitartino prie žmonių, pasidarydama visai tokia pat, kaip žmogus. Krikščionys tiki, kad Tiesa, tapusi žmogumi, padarė visą, kad žmonės pasiektų Tiesą.

Šis džiaugsmas yra atskiros rūšies, bet ir jis yra žmogiškas. Kiekvieno žmogaus siela yra natūraliai krikščioniška (Tertulijonas).

Krikščionybėje šie dalykai neišreiškiami abstrakčiomis sąvokomis, komplikuotais filosofiniais terminais ir tik mažai grupei teprieinamomis priemonėmis. Krikščionybės tiesa, nors nepaprastai didinga, yra kartu ir nuostabiai paprasta.

Krikščionybės skelbiamas objektas yra vadinamas Evangelija, t. y. linksmoji naujiena, geroji žinia.

Krikščionybės džiaugsmo pradžia yra ta, kad jau gimė Išvaduotojas. Galingasis tapo žmogumi ir yra su žmonėmis. Jis yra su mumis, nes Jis Emmanuelis (Dievas su mumis).

Dar reikės Didžiojo Penktadienio, kad būtų pasiektas Velykų triumfas. Dar reikės Sekminių Ramybės, kad pagaliau būtų realizuota visa pilnybė. Bet Išgelbėtojas jau yra su mumis, pergalė jau užtikrinta, jau yra žinomas amžinas naudojimas Tiesa.

Kaip Garbimsim Gimusi Dieva

STASYS YLA

Visi esam šeimos vaikai, nors ne visi šeimos tėvai. Kas yra meilės kalba, rodos, visi jaučiam, bet kas yra pati meilė — lieka paslaptis. Kalėdos kalba apie tą paslaptį, kuri priklauso Dievui. Ar ne Jis, Meilė sukūrė žmogų pagal savo paveikslą? Ar ne Meilė leido gimti mūsų tarp patiam Dievui?

Gimimo paslaptis, kaip ir meilės, taip pat priklauso Dievui. Teologija mums sako, kad amžinasis Žodis gimė iš Tėvo; gimė praamžinu pažinimu ir meile. Iš Tėvo ir Sūnaus tuo pačiu pažinimo ir meilės keliu kilo ir Šventoji Dvasia. Gimdantis pradą slypi tat pačioje Dievo prigimtyje ir jis išsiskleidžia, ne vien meile, bet ir pažinimu.

Meilę mes priimam be svyravimų ir tai laikom natūraliu dalyku gal dėl to, kad ji įdiegta mūsų, Dievo paveikslų, prigimtin. Sunkiau mums suvokti pažinimą, kaip gimdantį pradą, nebeat ir jį suprastume natūraliai. Ir Adomas, prieš sulaukdamas sūnaus, „pažino moterį“ — leva. Tačiau Ieva, pagimdžiusi pirmgimį, kalbėjo: „Gavau žmogų per Dievą“ (Prdž. 4,1).

Dievas ligi Kristaus atėjimo buvo žinomas tik Kūrėjas, ne Gimdytojas. Kad jis yra Tėvas ir Sūnus, ir Šventoji Dvasia nebuvo žinoma nei pirmiesiems, nei tolimesniems tėvams. Net ir po Kristaus daugeliui žmonių Dievas lieka Pasaulio Architektas, bet ne Atnaujintojas. Ar Kristaus įsikūnijimu neįvyko esminė atmaina? Ar Dievo paveikslas žmogaus būtyje nepasikeitė Dievo tikrove?

Šiai tikrovei suvokti Kristus būtų centrinis asmuo. „Atėjęs jis skelbė ramybę, jums, toli buvusiems, ir ramybę tiems, kurie buvo arti; nes per jį mes turime priėjimą prie Tėvo, vieni ir kiti vienoje Dvasioje“ (Ef. 2,17). „Dievas norėjo jame (Kristuje) vėl visa suderinti žemėje ir danguje“. (Kol. 1, 20).

Šio derinio žmonių seniai laukė, nes apie tai kalbėjo eilė pranašų. Laukta Kūdikio ir jis sutiktas su meile. Kas kūdikio nelaukia, kas jam nesišypso? Je gimimo faktą greičiau priėmė ir pagoniškas pasaulis, kaip dabar jį gana noriai priima ir biznio pasaulis. Daug sunkiau buvo Tarso Pauliui pralaužti graikų galvas velykiniam faktui, kaip ir dabar sunku Kristaus tiesai prasiveržti į daugelio

tautų aeropagus. Nors tas pats Kristus — kūdikis ar su brendęs vyras, nors ta pati jo misija — atgimdyti, atpirkti pasaulį, tačiau ne ta pati buvo ir tebėra žmogaus ir pasaulio reakcija.

Kodėl šiedu momentai — gimimas ir atgimimas — buvo išskirti Dievo plane? Kodėl gimimu nebuvo atliktas ir atpirkimas? Jei atpirkimui reikėjo pažinimo arba tos paruošos, kad būtų suprstas Dievo Sūnaus atėjimo tikslas, kam dar reikėjo gimti kūdikiu? Ar Dievas negalėjo siųsti Atpirkėjo angelo pavidalu, kaip siuntė Gabrielį ir Rapolą subrendusiais vyrais, kurie kalbėjo ir darė stebuklus? Kadangi turime reikalo su paslaptimi, tat nėra tai atsakymo. Bet galvokime paprasčiau. Jei Dievas norėjo, kad jo Sūnus pirmą gimtų kūdikiu ir vėliau atgimdytų žmonių, tai abu momentai yra svarbūs, abu turi ryšį, kaip meilė ir pažinimas.

Pranašai rengė dirvą priimti Mesijo asmeniui, bet ne mokslui, ne jo tiesai Lengviau priimti asmeį, juo domėtis ir žavėtis. Asmeniniu sąlyčiu naudojosi ir Kristus — Keliaudamas, susitikdamas su masėmis, lankydamas atsiras šeimas, dalyvaudamas net pokyliuose, bendraudamas su visais, neišskiriant muitininkų, paleistuvų. Daugką patraukė savo atlaidumu ir gerais, stebuklingais darbais. Bet kai tas Asmuo sakė «aš tam gimiau ir atėjau pasaulin, kad ludyčiau tiesą» (Jo. 18,37), tada prasideda polemika su rašto žinovais, fariziejais, sadukiejais. Tada iškyla klausimas, kaip Pilotui, o kas yra tiesa ir kas esi tu pats? Pilotas nesulaukė atsakymo, nes vargiai buvo pasirėngęs jį priimti, bet jis bandė gelbėti Kristų iš žydų. Tiek meilės Kristaus asmeniui ir jis, romėnas, vis dėlto parodė.

Meilės kelias yra greitesnis, o pažinimo žymiai sunkesnis. Meilė greičiau suveda į porą ir žmones, bet pati viena, būdama tik natūrali, jų neišlaiko. Meilė, kurios tiek daug buvo pirminėje krikščionybėje, veikė tautas ir gentis, o ypač paprastuosius taip stipriai, kad krikščionybė labai greit užraugė plačias mases. Bet kai krikščionių galvos pradėjo atsiverti gilesniam pažinimui, kai mintytojai ėmė žvalgytis tiesos labirintuose, tada prasidėjo krikščionijos skeldėjimas. In

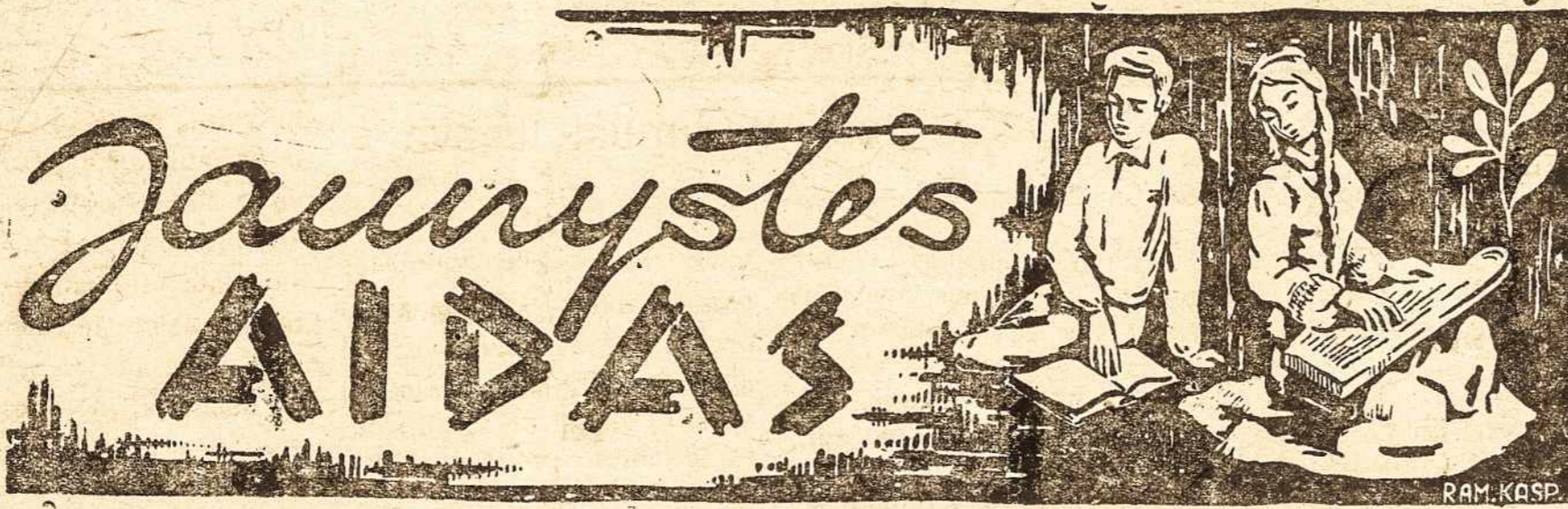
tuityvinė, broliškoji meilė lyg ir pasistumėjo į antrąjį planą ir iškilo aistringa banga kristalizuoti tiesą, mintį. Įsismaginta taip stipriai viską racionalizuoti ir žaisti spekuliacijomis, kad vėl rodos buvo užmiršta, jog Dievo tiesa yra ne tik žodis, mintis, bet ir meilė, gyvybė.

Ar reikėjo taip komplikuoti Kristaus tiesą, kai pats Kristus kalbėjo žmonėms tokiu paprastu būdu? Ar žmonių dauguma nėra tie paprastieji, kuriems vaizdas ir palyginimas sukelia nemažiau minčių, negu sausos sąvokos? Apssiūrėjus, pradėta grįžti į paprastumą ir kartu ieškoti pusiausvyros tarp minties ir meilės.

Imkim liturgiją, kuri išreiškia ne tik meilės paslaptį, bet ir žodžio — tiesos turinį. Rytiškose liturgijose su žodžiu nebuvo problemos, nes ten visada vartota savosios kalbos. Tuo tarpu lotyniškosios liturgijos kalba, pradžioj visiems suprantama, vėliau darėsi dvarų ir universitetų kalba. Tada liaudžiai liko tik kuždėti savąja kalba žinomas privačias maldas; liko tik intuityvinis kelias pajauti Dievo paslaptis aukoje ir sakramentuose. Tas kelias buvo mistiškas, savotiškai žavus, asmeniškai net gi patrauklus, bet buvo paralyzuotas gyvojo žodžio mąstymas ir pažinimas. Dabar po liturgijos reformų, gražinus gimtąją kalbą, kai kam gal gaila anos mistikos ir to privataus maldingumo, bet už tai labiau turėtų atsiverti pažinimas.

Gimimas neatskiriamas nuo prisikėlimo — atgimimo, nuo atsinaujinimo, kuris graikų kalboje reiškia susiderinimą. Ir krikščionybė, kartą gimusi iš Kristaus, turi vienu ar kitu būdu save atnaujinti, atgimti, susiderinti per naują su Kristumi bei Kristuje. Ši to reikia ir žmogui krikščioniu, ir krikščioniškajai visuo menei, ir krikščioniškosioms tautom. Tas atgimimas, atrodo, neįmanomas su viena meile arba su vienu pažinimu. Reikia abiejų ir reikia jų susiderinimo. Vargas mums, jei nei vieno neturim, nei meilės, nei pažinimo. Vargas, jei ir turim, bet tik natūralinėse ribose. Kaip gi tad «ateis valanda, kai tikri garbintojai garbins Tėvą dvasia ir tiesa» (Jo. 4, 23)?

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĖVYNEI

Vienintelis tikrai aklas

Pasaulį stebino akla ir kurčia amerikietė rašytoja ELENA KELLER. Klausos ir akių šviesos ji neteko būdama 19 mėnesių amžiaus. Tame tamsiame kalėjime ji tūnojo ištisus penkerius metus. Savo nepaprasto veržlumo dėka ji palengva išsiveržė iš tamsos ir tapo netgi rašytoja. Pasak Marko Twain, pasaulyje buvo dvi tikros didvyrės — tai Joana Arkietė ir Elena Keller. Pastaroji savo raštuose yra pažėrusi daug drąsinančių, galvių minčių Kalėdų šventės proga pateikiame vieną jos apmąstymą, kupiną krikščioniško nusiteikimo, Red.

Motto: Uždėki pasaulio Kalėdų eglutę žvaigždėmis. Sudėki atnašas ant tvirtų šakų. Sumeski malksnas į pasaulio židinį. Apdenki pasaulio namą eglutėmis bei kadugių šakomis ir skelbki žmonijai Kalėdas.

Legenda pasakoja: kai Jėzus gimė, saulė šokinėjo danguje, o sudžiuvę medžiai išsitiesė, pasipuošė žaliais lapais ir apsidengė kvapiais žiedais. Tai ne kas kita, kaip simboliai to, kas įvyksta mūsų širdyse, kai kasmet gimsta Kūdikis Kristus. Paliesta Kalėdų saulės, mūsų prigimtis, galbūt ilgai buvusi be lapų, išsiskleidžia nauja meile, nauju švelnumu, nauju gailėstingumu, nauja užuojauta. Kristaus gimimas buvo krikščioniškojo gyvenimo pradžia, o Kalėdų šventės nesavanaudis džiaugsmas pažadina dvasią, kuri turi vyrauti per ištisus naujus metus.

Kalėdos yra meilės derliaus metas. Siela traukia sielą. Visa, ką skaitėm, mąstėm, svajojom, išsiskleidžia šiuo laimės metu, mūsų nuotikos pagyvėja. Mes pajuntame stiprų norą tarnauti. Nuostabi, subtili jėga, nauja meilė pabunda suaugusių ir vaikų širdyse. Išsiskleidžia mummyse nauja dvasia. Nebesitekiname noru nuraminti skausmą, sušvelninti liūdesį, dalintis labdaros pluta, Norime lygiai dalintis draugyste, paslaugomis, duona ir meile.

Kalėdų varpai ištisus šimtmečius skelbė taiką žemei ir gerą valią visiems žmonėms. Ilgus amžius jie žadino apsnūdusi pasauli naujam gyvenimui, naujam idealui, naujam džiaugsmui.

Kaip Jėzaus gimimas buvo krikščioniškojo gyvenimo pradžia, taip nesavanaudis Kalėdų džiaugsmas yra pradžia naujos dvasios, kuri turi vyrauti naujaisiais metais.

Pasiklausyk! Šiandieną aš ir varpai šaukia jus į žmonijos Kalėdas. Jos jau prasidėjo, ir mes nenurimsim, kol kiekvienas vyras, moteris ir vaikas galės gyventi laimingai, išskleisti savo mintis ir daryti gera, kiek pajėgia. Viena karta po kitos girdėjo pasakojimą apie Kristaus gimimą iš savo motinos lūpų. Tie žodžiai palengva tapo žiedais ir vaisiais — atėjo didysis pasikeitimas... naujas tikėjimas.

Pasiklausyk Kalėdų varpų! Kaip jie atliepia vienas kitam nuo vieno šalies pakraščio ligi kito — dūžis dūžiui, aidas aidui! Nuo kiekvieno bokšto jie skelbia didį džiaugsmą, didį pasikeitimą, siųsdami šauksmą, kuriam negali priešintis nė viena žmogaus širdis, būtent: «Brolybė! Brolybė! Brolybė!»

Girdžiu kažkas klausia mane: «Kokį džiaugsmą Kalėdos gali teikti vaikams, kurie negali matyti nei savo dovanų, nei žibančios eglutės, nei Kalėdų senio šypsenos?» Atsakymą į šį klausimą galėtumėte rasti pamatę aklių vaikų Kalė-

Stasys Yla

Be Manes neužgimk

Žiburėliai dangaus,
neužmerkit akių, —
Trys Karaliai keliaus
iš tol auščių kraštų.

Kaip karaliai ir mes,
pasilgę šviesos,
dar nežinom, kas ves
ligi Betliejaus angos.

Vėjas pušo kelius,
žygy toisiam namai,
piemenėliai, kur jūs —
Kūdikėlio žvalgai?

O sniegulių tiek daug —
krinta skrieja aplink,
Kūdikėli dangaus,
be manes neužgimk!

das. Vienintelis tikrai aklas žmogus Kalėdų metu yra tas, kuris neturi Kalėdų savo širdyje.

Pasiklausyk Kalėdų varpų, sveikinančių saulę, šaltį, plaukiantį debesėlių, skriejantį vėją! Argi tai ne jūsų atsiminimu varpai? Argi tai ne jūsų gražiausių vilčių varpai?

Kalėdos yra gimtadienis! To, kuris įkvėpė mums tikėjimą kaip atakomybę ir paskatino mus svajoti apie taisybę, kilnesnę žmoniją, kuri slypi mummyse kaip vasara žiemos širdyje. Ne lengva sutelkti mintis šūkiui «ramybė žemėje geros valios žmonėms», tačiau negalime negirdėti to gražaus kvietimo. Juk jis paskleidžia mūsų ateitį, o nepasotinamas mūsų noras gyventi nukelia jon bent trumpai valandėlei.

Po nakties sparnais

T. L. ANDRIEKUS, O.F.M.

Nusileidę šventa Kalėdų naktis ir sparnais uždengė visą žemę. Tiesa, tie sparnai juodi, bet ausagstyti žvaigždėm. Po jais miela žmogui jausti dangišką apsaugą savo baimėje ir nerime. Po Kalėdų nakties sparnais pridūsta žmogaus pavojingiausios aistros — pyktis, kerštas, neapykantą. Karų frontuose žustabdomos kautynės. Duodama valandėlė laiko gyti žaizdėm.

Bet kaip jos suspės užgyti per valandėlę, jeigu buvo atvertos per tūkstančius metų? Pirmas konfliktas įvyko tarp žmogaus ir Dievo tolimoj praeity. Ten nebuvo kraujo, bet taikos principas buvo pažeistas, Žmogus neklusnumu pasišiausė prieš Kūrėją, ir liko perbloktas menkybėm.

Po to sekė brolių, Kaino ir Abelio, dvikova. Kraujo srovė ėmė tekėti prie uždaryto rojus angos. Ji skubiai platėjo ir gilėjo, kol pagaliau išaugo į siaubią upę. Praeitės knygos pripildytos skaičiais bei vardais, kurie liudija karus. Už pralietą kraują valdovai įsigijo aukso vainikus. Ką jie pasiekė tolimesnėje laiko žvalgoj atrodo niekas. Kraujo upė, prasidėjusi prie rojus angos, yra žmonijos gėda.

Kaip miela, kad ją gailėstingai uždengia Kalėdų naktis žvaigždėtis sparnais! Kristaus gimimu prasideda Kristaus visuotinės taikos metai. Jis apima ir pradinį žmogaus konfliktą su Dievu ir pirmųjų brolių dvikovą, ir biblines žiaurības. Dievo taika yra visuotinė, apimanti praeities ir ateities amžius. Kalėdų nakties sparnai neša daug atleidimą ir viltį. Šventasis Tėvas šaukė «Niekad daugiau karo!» Bet žmonės tebelieja kraują net keliuose kontinentuose. Kokia tai gėda civi izuotam žmogui! Šiuo metu, kai jo sugebėjimai daryti blogį tobulėja, mūsų brangiausia paguoda lieka Kalėdų naktis.

NAKTIES PRASMĖ

Yra buvę žmonių, kurie klausė, kodėl Kristus gimė naktį. Gal diena būtų tinkamesnė gimimui. To, kuris yra pasaulio šviesa. Gal ir taip. Bet naktis turi savo gilių prasmę, ir ji labiau patiko Dievui, nužengiant į pasaulį.

Nakties žvilgsnis yra paslaptinesnis, kaip dienos. Diena, nors ji būtų šviesiausia, mes nieko kito nematome, kaip saulę ir tuščią erdvę. Naktis yra turtinga atviromis saulėmis. Miliardai dangaus kūnų, nepalyginamai didesnių už saulę, pripildo visą dangaus tuštumą, ir ji tampa plynma, Naktis mastančiam žmogui yra lyg dieviška anga, atverianti visatos paslaptis. Astronomai po nakties dangum pasijunta priblokšti neįsėjamų slėpinių, poetai sujaudinti neišreiškiamų emocijų, šventieji pakelti dangiškon ekstazėn. Tai ar šis turtingas paslaptinesnis netiko Kristaus kelionei į žemę?

Naktis yra baugesnė už dieną. Diena su daugel darbų ramina, naktis kelia nerimą. Pritemęs dangus garsiau šaukia žmogų maldon, kaip saulėtas vidudienis. Vieuočiai bei atsiskyrėliai visuomet trumpino savo miegą ir ilgino budėjimus. Matant Dievo kūrybos darbą žvaigždynuose, kyta baiminga pagarba Kūrėjui. Tai ir ta rimties pagarba ir ilgesio nuotaika nėra prasminga Kristaus atėjimo palydovė?

Naktis labiau išreiškia viltį bei ramybę. Nors naktis būtų ir bežvaigždė, tikimasi sulaukti aušros. Jis eina poilsio, kad atgaivintų jėgas naujam darbui. Prieš poilsį svarsto ateinančios dienos triušą. Miegą žmogus tartum grįžta į Dievą. Pasaulis jo nebegundo, aistros nebeengia — jis yra pilnai Dievo rankose. Daug teisių žmonių pasaulyje užmerkia miegui akis su ta pačia ramybe, kaip ir mirėliai. Bet jie žino, jog tas užsnūdis reiškia atbudimą naujoj aušroj. Tai ar viltis bei ramybė nėra tinkamos šviesos Kristaus kelionai nušviesti pas mus?

1969

1970

ALUMINIO CAVALEIRO
BRANCOFundição e Recuperação
de alumínio
Fabrica e escritório
Rua Greco, 75, Vila Diva
São Paulo

ALUMINIO CAVALEIRO BRANCO LTDA.

Sveikinam su Šventom Kalėdom visus lietuvius, gyve-
nančius S. Paulo, Brazilijoje ir visose Pietų Amerikose.Linkim visiems laimingai sulaukti Naujų Metų ir jios
juos ramiai pergyventi.Leonas Keiteris
PirmininkasAproveitando o ensejo dos Festejos Natalinos Cumpri-
mentamos os Lituanos aqui radicados, desejando-lhes um
BOM NATAL e FELIZ ANO NOVO!

1969

1970

15 anos fundimos o progresso da Nação

(pabaiga iš 2 pusl.)

MANO TĖVO EGLUTĖ

— Ne, ne, aš laukiu, kol
eglutę parneš.

Pagaliau jis užmigo, gį aš
laukiau. Lauke dieną buvo
kiek paleidę, bet vakare vėl
stipriau šalo, ir tėvas ėjo ro-
gių išvažinėtu keliuku, keliu
kas buvo blogas tačiau tėvas
be didelio vargo galėjo eiti.
Tą trejetą kilometrų jis ėjo
gal valandą. Buvo mėnesiena
ir pakankamai šviesu. Kaž-
kur toli vienkiemiuose lojo
šunys ir kur nors tarškėjo ki-
birai, baigiant šerti gyvulius.
Tėvas apsidairė eglynėlyje.
Pakėlęs ranką truputį virš
galvos, pamatavo aukštį. Vie-
na eglutė atrodė dailiai, ir
keliose jos šakose užsilkęs
ir sušalęs sniegas spindėjo
mėnesienoj lyg papuošalas.
Vienu užsimejimu tėvas nu-
kirto medį, užsidėjo ant pe-
čių ir brido iš sniego. Tėvas
keliuku iš lėto ėjo namo, nes
jį dabar ėmė krėsti drebulys.
Jis įvėję kaip jam karšta ir

tačiau šalta, jis keitė nuo pe-
ties ant peties eglutę, kuri
vis sunkėjo.

Mums namuose laukiant at-
rodė, kad tėvas ilgai negrįž-
ta. Brolis ir sesuo miegoje ir
už poros minučių, kai moti-
na pasakė «kur tas mūsų tē-
tis», lauke pasigirdo medinpa-
džių daužymas. Mama pravė-
rė duris į priemenę ir į vidų
tėvas, šakoms kliūnant, pro
siauras duris įsuko eglutę,
kuri taip kvepėjo, kad rodos
ji būtų buvusi apipurkšta sa-
kais ir šieniu.

— Tai pavargau, — pasakė
tėvas, greitai numetė prakai-
tu ir drėgme kvepiančius dra-
bužius ir atsigulė.

Kitą rytą aš nubėgau į dar-
žinę ir suradau eglutę, ir
mes visi vaikai, užkabinę pa-
prastų popierielių, dziaugsmi-
gai šaukėm, o ir tėvo, kuris
gulėjo tame pačiame kamba-
ry, neskustame veide taip
pat buvo matyti rami šypsena.

Po pietų pamatėm, kad tė-
vas pradėjo kalbėti kažko-

kius be ryšio žodžius, ir visi
ypač mama, labai išsigandom.
Mama nuėjo ir pakvietė gydy-
toją. Daktaras išrašė recep-
tą. Mama jam įteikė dešimtį
litų. Kai tik jis išėjo, aš nu-
bėgau vaistų, bet teturėjau
tik porą litų, ir vokiečių vais-
tininkas padavė bonkuteį, pas-
kui ją atgal atsiėmė, po to
vėl ištiesė:

— Ja, ja, pusantra lito ati-
duo: i kai tėvis pasveikti. Tė-
vas sirgo plaučių uždegimu
ir Kūčių dieną jis degančio-
mis akimis žiūrėjo į tris žva-
kutes, uždegtas ant eglutės.

— Och tai graži eglutė, —
sakė tėvas, — tai dega tūks-
tantis žvakučių, net akys bi-
jo, užsimerki ir vis tiek tūks-
tantis žvakučių matyti, tai net
baisu — bet vėl jo veidas
šviesėjo, jis matė milžinišką
eglutę, papuoštą begaliniu
skaičiumi degančių žvakelių,
Ir tiesa, kad mažuose mieste-
liuose žmonės nemiršta neef-
fektiniu gripu, tėvas mirė
plaučių uždegimu.

Ėjo laikas, okupacijos, bė

gimas iš Lietuvos, bet mano
motina našlė su trimis vai-
kais mokėjo vargti, ir mes
visi trys vaikai baigėme moks-
lus. Šiandien, kada brolis Vi-
lius elektronikos inžinierius
atvyko iš Californijos, pris-
minėme daugelį praeityje bu-
vusių Kalėdų.

— Žinai, eglę mes mūsų
elektronikos bendrovės kieme
taip išpuošėme, kad šimtas
spalvų mirkčioja kas antra
sekundė.

— Taip, technika, — pasa-
kiau galvodamas, kad tikrai
ji taip mirksi milijonais švie-
sų kaip matė mirdamas tė-
vas, Išėjau į verandą ir žvel-
giau nuo priemiesčio į laukų
pusę Danguje degė milijonai
žvakučių, ir jos degė ramiai,
vėją laiką, kaip aš vakarą,
kai sirgdamas tėvas nešė
mums eglę namo.

ISIDÉMÉTINI ADRESAI:
LIETUVOS ATSTOVYBES
URUGUAY, MONTEVIDEO,p. Anatol. Grišonas, Ciudad
de Paris 5836, Tel. 50-2180.
Veikia kasdien prieš piet.LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA
ZELINA: Rua Inacio ir Av
Zelina, Mons. Pio Ragažins-
kas, Tel. 63-5975.Liet. Bendruomenė, pirmi-
ninkas p. Jozas Tijunelis
Rua Iatai, 150 — Casa Ver-
de, Tel. 266-0346.TĖVAI JĖZUITAI: Rua Jua-
tindiba, 20 Parque da Mooca
— Tel. 273-0338 arba 92-2263LIETUVIŲ KALBOS
PAMOKOS S. PAULY:MOOCA. Rua Juatindiba, 20
šeštadieniais 14 val.LIETUVIAMS PAMALDOS
LAIKOMOSV. Zelina parapijoje kasdi-
nį ir kiekvieną sekmadienį
kaip iki šiolŠv. Kazimiero parapijoje:
Parque da Mooca Rua Juatin-
diba, 20.Sėkmadieniais ir šventadi-
niais 8, 10 ir 17,00 val. Darbo
dienomis 7 ir 7,30 val., arba
atskirai susitarus dėl laiko
kai turimos metinės ar 7 d
mišios;Išpažintys čia klausomai
kasdieną prieš mišias,
Pirmą mėnesio sekmadienį
Parque das Nações 16 val.
V. Carolina 15 val.,
Casa Verde, 17,15 val.

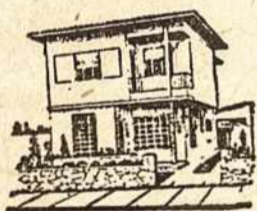
Antrą:

Jaçana klierikų kopl. 8,30 val.
Bom Retire, 10,15 val.
Utinga 16,30 val.,

Trečią:

Agua Rasa 8,30 val.;
Moinho Velho 11,30 val.,
Lapa 16,30 val.,

Paskutinį:

Vila Anastacio 8,30 val.,
Vila Bonilha 10,30 val.
V. Prudente 18 val.«MŪSŲ LIETUVOS» RE-
DAKCIJAI IR ADMINISTRA-
CIJAI, TAIP PAT IR SĂO
PAULO LIETUVIAMS JĖZUI-
TAMS GALITE SIŪSTI LAIŠ-
KUS ŠIU O ADRESU
CAIXA POSTAL 4421,
S. PAULO, BRASIL.SKAITYKITE IR
PLATINKITE VIE-
NINTELI PIETŲ AMERIKOS
SAVAITRAŠTI «MŪSŲ
LIETUVA».

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias
statybos medžiagas bei visokius
namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS

Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių
bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, doku-
mentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.º - Sala 19 - Tel. 37-0224
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 362

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daik-
ų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Įkorporavimai — kondominijos — sklypų išdalinimas —
Administracija — nejudomo turto pirkimai bei
pardavimai — kreipkitės įAdministradora e Imobiliaria Bernardes Ltda.
atsakomasis bendrininkas Gil Prestes BernardesPraça Antonio Prado, 33, — 4ª andar, conjunto 401.
Telefonas 33-1443 — São Paulo.Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas
pasiuvinimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São PauloMedžiaga parduodama ir išsimokėjimui
teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybę ir kainą

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas
Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau
visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite,
sitikinkite ir visados naudokite!Rua Dine Bueno, 643
Telefonas: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967 — S A O P A U L O

Mūsų Lietuva

RUA JUATINDIBÁ, 20 — P. DA MOOCA — SÃO PAULO, 13

V. Zelina

BENRUOMENĖS TARYBOS POSĖDIS

Saukiamas gruodžio 30 d. 20 val. Jaunimo Namuose Zelinoje.

ŠV. JUOZAPO VYRŲ BROLIJA sveikina savo sekretorių KAZIMIERĄ RIMKEVIČIŲ

gimtadienio proga (27 gruodžio). Linkim geros sveikatos ir dar daug metų pasidarbauti Brolijai, Bažnyčiai ir mūsų Tautai.

Vila Zelinos parapijos lietuvių organizacijų atstovų ir «Žilvičio» šeštadieninės lietuvių mokyklos mokinių tėvų susirinkimas šaukiamas antrą dieną Kalėdų, 26 d. gruodžio, 20 val. Jaunimo Namuose. Bus tariamasi eglutės ruošimo ir kitais organizacijas ir lietuvių kalbos pamokas liečiančiais reikalais.

Pirmi 1970 metų parapijos pietus bus 11 d. sausio 2 val., tuoj po sumos, Jaunimo Namuose.

Ruošiamu Lietuvių Katalikų Bendruomenės choro Naujų Metų sutikimu, susidomėjimas yra didelis. Didesnė dalis staliukų jau išparduoti. Naujų Metų sutikimą Mokoje ruošia Liet. Sąjunga.

Sausio mėn. pradžioje Amerikon išvyks nuolatiniai apsigyventi Elena Reifonaitė sadauskienė su savo dukrele Anele.

Gruodžio mėn. 23 d., dukre

lių kviečiami, išvyko Amerikon pasisvečiuoti Mykolas ir Anelė Krutuliai.

Gruodžio mėn. 18 d. Vila Lucijoje mirė Petronėlė Lasienė, 64 metų amžiaus. Nuilūdimė paliko vyrą Steponą, sūnus: Albertą ir Joną. Septintos dienos mišios bus 26 d. gruodžio, 8 val., Vila Zelinoje.

LAIŠKAI: R. Škarbaliui V. Balčiūnui, J. Masiuliui, Ald. Nadolskytei, O. Kamantauskie nei, M. Vinkšnaitienei, kun. Šeškevičiui, Ad. Lunskienei, Robertui Lunskiui, J. Kraujlytei, Satkunams, I. Labuckui Eug. Bacevičienei, A. Catafay, V. Tatarunui, Pr. Zagorskienei, J. Ivanauskui, M. Jurkoniui, I. Polewacz, J. Vaikšnorai, M. Alaburdai.

ŠV. JUOZAPO VYRŲ BROLIJA

rengia pirmąjį savo veiklos metinį pikniką. Jis bus sausio 18 dieną, 1970 metais, Praia Grande. Išvažiavimo valandos įrašytos bilietuose, kuriuos iš anksto galima įsigyti Casa Verde pas Juozą Tijuonėlį, Rua Iataí, 150; pas Jurgį Matelionį ir Andrių Stankūną. Vila Prudentėje pas Motiejų Tamaliūną, Rua Agos tinho Latari, 346 ir pas visus Vyrų Brolijos narius Zelinoje. Bus geros muzikos ir šokiai.

Kviečiame pasinaudoti gera proga smagiai pasižmonėti ir gamtoje atsigaivinti.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija.

PARDUODAMAS NAMAS

Rua Marechal Malet, 475, Vila Zelina. Namas su visais

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo

Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras

Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Consultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206,

Vila Prudente, Tel. 63-5352

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS VALDYBA

RENGIA EGLUTĘ

visiems São Paulo lietuvių vaikams! Ji bus sekmadienį, 1970 metų sausio 11 dieną, 16 valandą Zelinoje Seserų Pranciškėčių gimnazijos salėje.

Kviečiame dalyvauti visų «bairų» lietuvių vaikus su savo tėveliais. Kalėdų Senelis turi šimtus dovanų, kurių pakaks visiems vaikams apdovanoti.

Tėveliai, atsiveikit savo vaikus į Bendruomenės Kalėdų Eglutę, kur ir patys linksmi praleisite laiką! Praneškit tai ir savo kaimynams bei pažįstamiems!

Bendruomenės Valdyba

Linksmų Šventų Kalėdų Švenčių ir Laimingų Naujų Metų ŠVENTO JUOZAPO VYRŲ BROLIJA

linki savo Broliams nariams ir geros valios lietuviams Katalikams.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos Valdyba

Švento Juozapo Vyrų Brolija sveikina su Sventomis Kalėdomis ir Laimingais Naujais 1970 metais

SVENNTO KAZIMIERO ASMENINĖS PARAPIJOS KLEBONA T. JONĄ BRUŽIKĄ ir jos asistentus T. JONĄ KIDYKĄ ir T. PETRĄ DAUGINTĮ.

Sv. Juozapo Vyrų Brolijos Valdyba

patogumais ir parduodamas geromis sąlygomis. Teirautis ten pat.

Mooca

Sekmadienį, gruodžio 21, Tėvų Jėzuitų koplyčia buvo pilna jaunų ir subrendusių lietuvių. Vieni atėjo į šv. Mišias, aukojamas už a. a. Poviolo Pavidonio vėlę, kiti į Lituanistinės mokyklėlės mokslų metų užbaigimą.

Lituanistinę mokyklą lankė 20 mokinių. 6 gimnazistai ir 14 pradžios mokyklos vaikų. Visi gavo mokyklos lankymo gražius pažymėjimus.

Mokiniai kukliai bet gražiai pasirodė su programėle. Pukiai sudainavo keletą dainų, padeklamavo eilėraščių, o vyresnieji paskaitė ištraukų iš Vysk. Valančiaus «Guvus Vincė»

Visi mokiniai apdovanoti, o didelę dalį kalėdinių dovanų padovanojo Mečys Paleckis su Ponia.

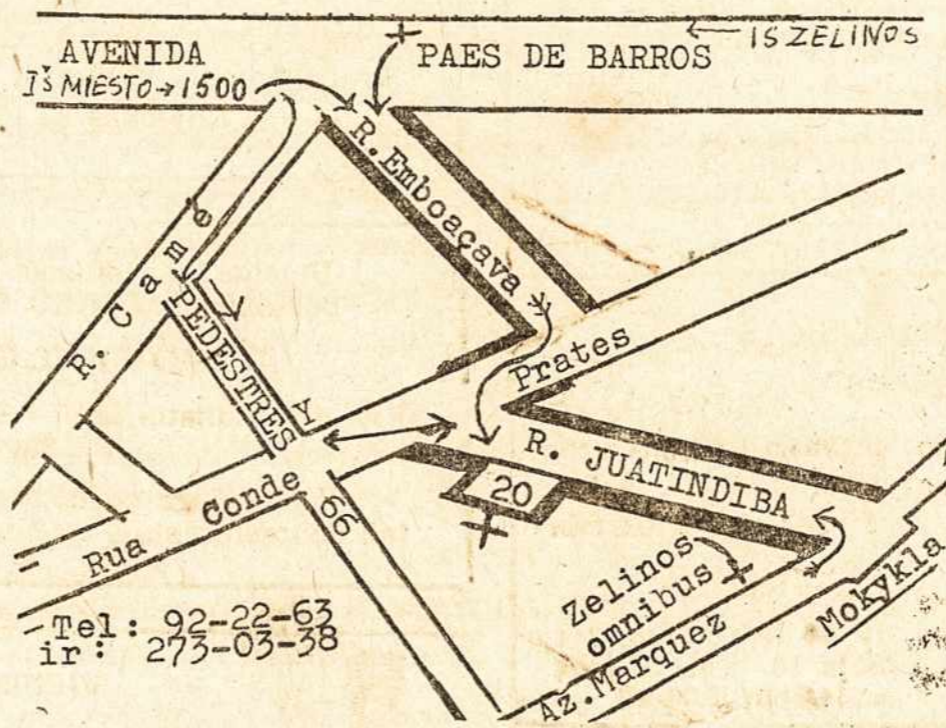
Lituanistinėje mokykloje mokytojavo plė Liucija M. Jodelytė ir inž. muzikas p. Alfonsas Petratis. Jie sutiko ir sekančiais mokslo metais mokytojauti.

Pamokos prasidės po atostogų.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Jonas Dimša 30 nkr. ir 100 nkr. laikraščiu išleisti. «Auš-

KELIAS PAS TĖVUS JĖZUITUS

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNAS — SPINA

praneša tautiečiams, kad daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą,

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6.º andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,30

ros» choras 100 nkr.

Po 20 nkr.: M. Kleizienė, A. Vasiliauskas, J. Bendžius, Izidorius Saulytis, Julius Gušga, Mykolas Krutulius.

Veronika Simonavičienė 16 nkr. Po 15 nkr.: Kęstutis Sipavičius, Antanas Dutkus, Juozas Skurkevičius, J. Labuckas, Pr. Čepas, Stepas Urbietis, J. Galvonas

Kap. A. Majus su žmona kasmet stambia auka paremia «Mūsų Lietuvą». Ir šiemet jau įteikė 100 nkr.

Visiems nuoširdus ačiū!

LAIŠKAS IŠ LIETUVOS p.

Juozui Masiuliui. Atsiimti pas Tėvus Jėzuitus, Rua Juatindiba, 20, Parque da Mooca.

«Aušros» choro repeticijos prasidės pirmą šeštadienį po Naujų Metų, t. y. 3 dieną sausio. Reikia pasirėngti Vasario 16 minėjimui.

Malonėkite visi choristai dalyvauti ir naujų atsivesti!

Valdyba.

SVEIKINU BRAZILIJOS LIETUVIUS

su Sv. Kalėdoms ir Naujais 1970 metais «Mūsų Lietuvos» Redaktorių, Jos leidėjus ir visus Brazilijos lietuvius. Aš su įdomumu skaitau «Mūsų Lietuvos» ir seku Brazilijos lietuvių gyvenimą.

Prisimindamas mano atsilankymo proga Brazilijoje su lietuviškoms filmams sveikinu visus prietelius kurie man padėjote tą kultūrinį parengimą įvykdyti ir per tris pilnus salionus publikos Tėvyne Lietuvą parodyti. Labai maloniai prisimenu kaip lietuviai su giliu ilgėsu žiūrėjo į savo seniai paliktus Lietuvoj laukus, upes, ežerus, garsias bažnyčias, Kauno, Vilniaus ir kitus miestus ir kaimus. Pamatėt Lietuvos dainų, šokių ir tautines šventes ir avi valandas gyvenote kaip tikroje Lietuvoj.

Brazilijoje kurie tų filmų nematė bet gal norėtų pamatyti būtų galima susitarti ir aš vėl pasistengsiu atvažiuoti.

Argentinoj ir Urugvajuj. filmos iš Lietuvos buvo rodomos ir publika pakartotinai ėjo pasižiūrėti.

Su geriausia linkėjimais visiems.

J. Gilvydis

